

Léta sedmdesátá a osmdesátá

V období tzv. normalizace po r. 1968 provádějí učitelé sebekritiku a posléze musí navštěvovat tříletý kurs základních dokumentů marxismu – leninismu. Zvyšují se požadavky na jejich zapojení do veřejných funkcí. Politická angažovanost se stává důležitým kritériem při hodnocení jejich práce.

Škola se prezentuje na veřejnosti. Taktovku pěveckého kroužku přebírá učitel Antonín Petráň, později i učitelka hudební výchovy Vlastislava Hynková. Recitační pásma připravují učitelé češtiny Jarmila Sezimová, Stanislav Wajsar a Věra Vanclová. Učitelky 1. stupně pracují v pionýrské organizaci jako pionýrské vedoucí. Z dalších kroužků vyvíjí činnost kroužek zdravotnický, modelářský, radiotechnický, střelecký. Ten dosáhl vysokých met. Žákyně Jitka Štefanová a Olga Bobočková se na přeboru ČSR ve střelbě ze vzduchovky umístily v první desítce.

V roce 1972 se díky iniciativě učitele L. Pšeničky brigádnicky přistavuje na školním pozemku pomocný objekt s budoucím skleníkem. Podílejí se na něm žáci osmých a devátých tříd, všichni učitelé – muži, pomáhají i rodiče. Ve velkém se na pozemku pěstují léčivé byliny. Přinášejí nezanedbatelný finanční zisk do školní pokladny. Z brigádnické činnosti žáků, hlavně ze sběru brambor a sběru léčivých rostlin, škola kupuje epidiaskop, stereomagnetofon a rádio.

Žáci se každoročně zapojují do různých soutěží. V přírodovědných soutěžích v poznávání rostlin patří J.Hadinec, M. Korhoňová, M. Čepek, H. Dostrašilová k nejlepším na okrese. V poznávání živočichů se na předních místech umísťují sestry Korhoňovy, H. Dostrašilová, M. Vaňátková. Ta je úspěšná i v okresní soutěži poznávání minerálů. Dobrých výsledků žáci dosahují i v soutěžích zdravotnických hlídek. Zájemci o sport se účastní sportovních soutěží ve fotbale, odbíjené, gymnastice, stolním tenisu a lyžování. Pro vyšší třídy je organizován lyžařský výcvik v Krkonoších. Školní rok bývá ukončen školními výlety. Jejich trasy směřují do zajímavých míst republiky, dosti často i na Slovensko do Vysokých Tater.

Pro lepší poznání práce v okolních závodech i pro volbu povolání organizuje škola exkurze. Při náboru do povolání je sledováno třídní hledisko, obzvláště u žáků hlásících se na střední školy. Škola dostává i počty žáků, kteří by měli odejít do hornictví, zemědělství a na vojenské školy.

Základní materiální podmínky pro chod školy jsou vytvořeny. Je zajištěno vytápění školy pevnými palivy, malování tříd i chodeb, dochází k obměně školního nábytku ve třídách. Žáci dostávají učebnice i pomůcky zdarma, mnohdy ke škodě věci. Nedovedou si jich vážit a lehkomyšlně je ničí. Vybavovány jsou kabinety odborných předmětů, i když často skromně a učitelé si musí mnoho pomůcek připravovat nebo zhotovovat sami. Vznikají i odborné učebny. První z nich, učebnu šití a učebnu vaření /první na okrese/ budují v roce 1974 manželé Pšeničkovi. Posléze vzniká učebna českého jazyka a literatury /Wajsar, Vanclová/, učebna zeměpisu /Boháč/, učebna přírodopisu /Pšeničková/. Nově je vybavena učebna fyziky a chemie. Po roce 1976 přibývá v odborných kabinetech diaprojektorů, gramofonů, magnetofonů, rádií, z ústřední dodávky přicházejí pomůcky pro výuku podle tzv. nové koncepce, jejíž součástí je proslulá výuka „množin“ na 1.stupni. Ve výchovně vzdělávací práci dosahuje škola podle tehdejších kritérií velmi dobrých výsledků.

V roce 1980 se mění název školy na Základní škola Rudník /ZŠ/. Roku 1982, po odchodu Jana Opočenského do zaslouženého důchodu, se stává ředitelem školy Antonín Petráň, jeho zástupkyní Jindra Pšeničková. I za jejich vedení se vybavení školy zlepšuje. Stávající osvětlení tříd je nahrazeno zářivkami, vyměňují se podlahové krytiny, škola nakupuje nové židle a lavice, třídy prvního stupně dostávají k používání nové nábytkové stěny, nové je i vybavení sborovny a ředitelny. Do učebny hudební výchovy přibývá nový klavír. Je renovována tělocvična, strop, podlaha, stěny pobity palubkami, je renovována školní kuchyně. Vysokými náklady je provedena rekonstrukce střechy obou pavilonů a tělocvičny. V roce 1984 je dokončena výstavba skleníku na školním pozemku. V roce 1988 je pro školu zakoupen první počítač „ONDRA,“ do tříd je zaveden televizní okruh, jsou zakoupeny dva barevné televizory a tři videorekordéry. Pokračuje se ve sběru léčivek, papíru, kovů apod. Žáci jezdí pravidelně na lyžařský výcvik do Krkonoš. Ke Dni učitelů pořádá ROH zájezdy do Prahy, do Liberce / divadla /, do skláren v Poděbradech, za nejstarším žijícím tkalcem na Benecko, do Krkonošského muzea v Jilemnici a další. Výlety dětí směřují na Náchodsko, do Liberce, do Krkonoš, do ZOO Dvůr Králové, do Adršpachu i jinam. Pravidelně je organizován plavecký výcvik žáků 3. a 4. tříd. Škola připravuje pro veřejnost školní akademie.

Žáci se účastní místních i okresních kol olympiád v českém jazyce, matematice a v chemii. V roce 1988 se v literární soutěži „Můj kraj, můj domov“ umístí Naďa Pagačová na 1. místě v okrese půvabnou úvahou „U nás doma pod horama.“ V roce 1993 má další následovníky. David Zwyrtek a Aleš Pšenička získávají literární cenu, pohádkový oříšek, tentokrát v soutěži „Jičín – město pohádky.“